

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Godlewski

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2014 roku w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą w P.

przeciwko R. H. i D. H.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu

z dnia 13 marca 2014 roku

sygnatura akt I C 1936/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanych kwotę 1.800 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

SSO Krzysztof Godlewski

UZASADNIENIE

Apelacja okazała się bezzasadna.

Z uwagi na to, że Sąd Okręgowy nie przeprowadził w niniejszej sprawie postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku sporządzono zgodnie z zasadą wskazaną w art. 505¹³§ 2 k.p.c.

Sąd Rejonowy trafnie przyjął, że powód nie udowodnił roszczenia co do wysokości, a w części było ono niezasadne, z uwagi na skutecznie podniesiony przez pozwanych zarzut przedawnienia.

Nietrafny jest argument, że powód nie mógł dochodzić roszczenia przed uzyskaniem postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku. Pozywając spadkobierców zmarłego dłużnika powód mógłby udowodnić ich legitymację bierną w każdy sposób, a nie tylko postanowieniem o stwierdzeniu nabycia spadku. To spadkobiercy, powołując się na swoje prawa do spadku, w sporze z osobą, która nie rości sobie praw do spadku, mogliby udowodnić swoją legitymację czynną wyłącznie postanowieniem o stwierdzeniu nabycia spadku albo aktem poświadczenia dziedziczenia (art. 1027 k.c.). Przepis ten dotyczy praw spadkobierców, a nie ich obowiązków.

Nie można zgodzić się z apelacją również co do tego, że powód udowodnił swoje roszczenie dokumentami prywatnymi i zeznaniami świadka oraz członków zarządu. Nie są wystarczającymi dowodami zestawienia przedłożone przez powoda („analiza kont” i „zestawienie odsetek”), gdyż są to w istocie jedynie twierdzenia powoda przedstawione w formie

pisemnej. W sytuacji gdy pozwani kwestionowali te zestawienia, twierdząc, że kwoty z nich wynikające nie mają potwierdzenia w rzeczywistości, to rzeczą powoda było przedstawienie dokumentów źródłowych, na których oparto te zestawienia. Bez tych dokumentów, ani pozwani, ani Sąd Rejonowy nie mogli zweryfikować poprawność tych zestawień.

Należy przy tym podkreślić, że Sąd I instancji ocenił te dokumenty jako wiarygodne sensie formalnym – nie było podstaw do kwestionowania, że osoba która sporządziła te dokumenty złożyła pod nimi swój podpis, a więc że dokumenty są autentyczne. Czym innym jest jednak wiarygodność materialna – wiarygodność danych zawartych w tych dokumentach. W tym zakresie pozwani przedstawili swe wątpliwości i zakwestionowali wskazane tam kwoty. W tej sytuacji powód powinien był przedstawić materiał dowodowy potwierdzający, że dane kwotowe są prawidłowe, a zatem pozwalający na weryfikację tych wyliczeń. Powód tego nie zrobił, co skutkowało musiał oddaleniem powództwa z powodu jego nieudowodnienia. Zeznania strony powodowej i świadka nie nadawały się do weryfikacji rzetelności sporządzonych zestawień, a to z uwagi na stopień ich ogólności, a także żywotne zainteresowanie przesłuchanych osób wynikiem sporu. Jedynymi miarodajnymi dowodami w tym zakresie są dokumenty źródłowe, wskazujące jakie kwoty i w jakich okresach składały się na należności obciążające członka spółdzielni.

Sąd Okręgowy nie stwierdził także naruszenia artykułu 328 § 2 k.p.c., gdyż uzasadnienie zaskarżonego wyroku spełnia wymogi tego przepisu.

Nie doszło również do naruszenia artykułu 505⁶ § 3 k.p.c., bowiem wykazanie wysokości żądania nie było w ogóle utrudnione – wystarczyło przedstawić dokumentację źródłową.

W tej sytuacji apelacja, jako niezasadna, podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

W punkcie 2 orzeczono na podstawie art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 i 2 w zw. z w zw. z § 6 pkt 6 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zasądzać od powoda jako przegrywającego, na rzecz strony pozwanej jako wygrywającej postępowanie apelacyjne, koszty zastępstwa prawnego w wysokości stawki minimalnej, adekwatnej do stopnia zawikłaności sprawy oraz nakładu pracy pełnomocnika strony pozwanej w postępowaniu apelacyjnym.

SSO K. Godlewski